

Rondzendbrief Daan & Debora de Groot

Juni 2011

nr. 15

Om inspiratie op te doen voor een nieuwe nieuwsbrief bladeren we tijdens de voorbereidingen altijd door onze laatst verstuurd nieuwsbrief. Daarnaast bekijken we ook de berichten die we op onze website hebben geplaatst. Zo weten een beetje waar we moeten beginnen. Voor ons gevoel hadden we niet zoveel onderwerpen, maar zoals altijd is er weer genoeg te melden. Door ze voor u/jou te beschrijven worden we zelf stilgezet bij mooie momenten en zegeningen door de maanden heen. Bedankt voor het meelezen en meeleven.

Februarireis (Daan)

Vrij snel nadat de laatste nieuwsbrief verzonden was, stond er weer een Coming Home! groep met tien Nederlanders in de stad. Met elkaar hebben we een geweldige week gehad.

De eerste zaterdag hebben we hout gehakt en uitgedeeld bij 15 gezinnen die in krotjes in de stad wonen. De temperatuur van -5 tot -10 graden overdags onderstreepte de noodzaak hiervan.

Maandag tot donderdag hebben we met elkaar gewerkt in school 12. Op deze school zitten veel

(zigeuner)kinderen uit de wijken Ady en Baneasa. Het budget voor de school is erg klein, waardoor het gebouw slecht onderhouden wordt. Dit heeft weer invloed op de motivatie van leerlingen en het onderwijzend personeel. Het initiatief van de groep om twee lange gangen en enkele klaslokalen op te knappen werd gewaardeerd en motiveerde zelfs kinderen en leraressen om mee te komen klussen. De school is erg opgeknapt. Een paar dagen later ben ik nog even langs gegaan en de reacties van de kinderen waren zeer positief.

Blijde kinderen in hun frisse klaslokaal

Het reisgezelschap

" Gebedspunten "

- Bid voor de zomerreizen en zomerkampen
- Bid voor de familie McAllister
- Dank voor de nieuwe ontwikkelingen in het 'open huis' project en bid om wijsheid voor ons om voor de kinderen en volwassenen de juiste programma's te bedenken.

Duncan McAllister

De maanden februari tot mei werden ook overschaduwd door gezondheidsproblemen van een goede vriend van ons.

Vrij snel nadat we in Roemenië zijn komen wonen zijn we betrokken geraakt bij de English Worship Service (EWS). Dit initiatief werd voornamelijk geleid door Duncan en Magdi McAllister. Duncan heeft al jaren een nierziekte en in juli zou hij een nieuwe nier van zijn zus krijgen. In februari werd Duncan in het ziekenhuis opgenomen vanwege problemen met zijn nieren. Zijn nierfunctie was toen onder de 10% gekomen. Terwijl hij al erg verzwakt was is er een nier bij hem verwijderd. De nier was 40 cm groot door infecties. Voor de operatie werd tegen hem en zijn vrouw gezegd dat de overlevings kans 30% was. Niet opereren was geen optie. De operatie heeft hij overleefd en na de operatie ging het weer beter met hem. Hij mocht zelfs naar huis. Maar na een paar dagen ging het weer slechter en bleek dat zijn andere nier en lever ook problemen begonnen te geven. In mei is Duncan met een speciaal ambulance vliegtuig overgevlogen naar Schotland. Op dit moment ligt hij in een ziekenhuis waar ze proberen om de infectie onder controle te krijgen. Hij moet eerst aansterken om de volgende operaties waaronder een niertransplantatie aan te kunnen.

Tijdens de bijbeloverdenkingen die Duncan hield tijdens de EWS zei Duncan vaak: "God is God and God is Good" (God is God en God is Goed). Ook in het ziekenhuis bleef hij dit herhalen, net als zijn vrouw Magdi. Beide bleven vertrouwen op God en zeiden eerlijk; "Wat er ook gaat gebeuren, het is Gods plan". Natuurlijk zien ze het ook wel eens niet zitten, maar ze verliezen niet hun vertrouwen in God.

In ons werk worden we vaak geconfronteerd met mensen die zeggen dat we niet mogen accepteren dat we ziek worden. Dat ziekte niet van God is. De familie McAllister heeft ons een andere kant laten zien. Natuurlijk bidden zij om genezing en wij met hen. Maar wel in de wetenschap dat God verder kijkt dan onze menselijke wensen. Toen Duncan net na de operatie op de intensive care lag vroeg hij ons tijdens de EWS te bidden, niet voor hem, maar voor een jonge vrouw die naast hem lag in de wetenschap dat ze ging sterven en geen idee had of er leven was na de dood. Duncan wist toen zelf niet eens of hij de herstelperiode zou overleven. God is God en God is goed, een les die we in de afgelopen maanden geleerd hebben.

Familie McAllister

English Worship Service

Nu de familie McAllister in Schotland woont, is onze inbreng meer geworden tijdens de diensten. Zo begeleidt Debora regelmatig de zang en bereidt Daan vaker de Bijbeloverdenkingen voor. Enkele weken voordat Duncan ziek werd, is er een echtpaar (Tom and Sue) uit Amerika in Tirgu Mures komen wonen. Tom kan ook gitaar spelen en is bereid om bijbeloverdenkingen te houden. Ook hierin mogen we de voorzienigheid van God ervaren dat Hij vooraf al voor vervanging gezorgd heeft.

Inbraak

Op een avond in maart werden we bij thuiskomst onaangenaam verrast. Er was ingebroken. Eén van de ramen (driedubbele beglazing) was met een aantal stenen ingegooid waarna hij/ze/zij de balkondeur heeft/hebben geopend. Het slechte nieuws, er is het één en ander gestolen. Geld; een paar honderd Euro. Dit was voor een paar maanden huur en nog wat Euro's dat we gebruiken voor als we naar Nederland gaan. Daarnaast is ook de laptop van Debora meegenomen. Het goede nieuws. Er is zijn geen spullen met emotionele waarde gestolen en het hele huis is niet overhoop gehaald. Paspoorten, een tweede laptop, TV, Roemeens geld, en andere spullen lagen er nog. Sommigen dingen lagen in het zicht, maar daar is overheen gekeken.

Het is vooral het nare gevoel dat overblijft. Het gevoel van veiligheid is even weg. We denken niet dat iemand bewust ons heeft uitgezocht, dan had hij of zij zich wel beter voorbereid en beter gezocht. Uiteraard is CSI Tirgu Mures nog dezelfde avond over de vloer geweest, maar zij konden geen goede (vinger) afdrukken vinden.

De huisbaas heeft het balkon inmiddels dicht laten maken. Hierdoor is het moeilijker om naar binnen te kijken en/of te klimmen.

Victor

In de vorige nieuwsbrief schreven we over Victor. Inmiddels kan hij zonder krukken lopen, helaas is zijn been wel iets scheefgegroeid. Waarschijnlijk omdat het te lang zonder gips gezeten heeft. Door een operatie is dit wel op te lossen maar hij is niet verzekerd en het gaat lang duren, (wellicht komt het er nooit van), voordat de schade is verhaald op degene die hem aangereden heeft.

Voortgang "open huis" project (Daan)

Er is inmiddels meer duidelijkheid hoe we het "open huis" project vorm gaan geven. In januari is er een vergadering geweest in Zwitserland en daar is besloten om in Roemenië een extra stichting op te richten om daar het "open huis" project in onder te brengen. Aan de samenwerking met de huidige stichting ICA verandert verder niet veel. Gebouwen, depot, transporten, boekhouding, administratie, kampen, personeel en vrijwilligers worden door beide projecten gebruikt. Het team van ICA zal zich voornamelijk richten op de huiskerken en kinderprogramma's terwijl het team van Coming Home! zich gaat richten op hulp aan daklozen en de kinderen van de straat.

Na de zomer hopen we officieel te beginnen met de programma's voor daklozen en kinderen. Het team zal in het begin bestaan uit één parttime medewerker en ons tweeën. Verschillende medewerkers van het ICA team zullen ook helpen waar nodig. Zo helpt onze ICA collega Janos ons bij het regelen van alle officiële handelingen om de stichting te registreren en zal hij

ook helpen om de boekhouding en administratie op te zetten.

Deze ontwikkeling is voor ons heel positief. Dit project was voor ons reden nummer één om naar Roemenië te gaan. De kinderen van de straat was de reden dat Stichting Coming Home! is opgericht. In de afgelopen drie jaar mochten we al veel met de doelgroep werken en iets voor hen betekenen, maar met dit project kunnen we concreter helpen en een relatie met de kinderen en volwassenen opbouwen. Zo kunnen ze gerichter geholpen worden.

Al deze nieuwe ontwikkelingen zijn voor ons ook spannend en soms een beetje onzeker. De verantwoording zal meer bij ons komen te liggen en wij weten ook niet hoe het project gaat lopen. Natuurlijk hebben we ideeën over de programma's en de hulp die we kunnen bieden, maar het is niet zo van; 'succes gegarandeerd'. Er zijn veel onzekere factoren die we niet kunnen beïnvloeden. De mensen zelf, toekomstige teamleden, inmenging van de Roemeense overheid, financieel support uit Nederland. Dit maakt ons afhankelijk en brengt ons op onze knieën. Het zijn niet wij, dit project wel even op gaan zetten. In alles hebben we de leiding en wijsheid van God nodig. In de afgelopen drie jaar hebben we veel zegeningen mogen ervaren. We geloven ook dat deze nieuwe ontwikkelingen onderdeel zijn van Zijn plan met ons, het werk van de stichting en bovenal de mensen in Tirgu Mures waar we het allemaal voor doen. Mensen die de liefde van God nodig hebben. Kinderen die soms wanhopig op zoek zijn naar warmte en aandacht. Met elkaar mogen we ons naar hen uitstrekken en de aanwezigheid van God in hun levens zichtbaar maken. Want God is overal, alleen wij mensen hebben vaak moeite Hem te zien.

Persoonlijk (Debora)

In de afgelopen is het komen en gaan geweest van bezoekers. Zo kwamen eind maart, Kees en Lydia Kropff, mijn ouders, broertje, Bert en Ineke Mos. Een maand later mocht ik zelf een week in Nederland zijn, terwijl Daan een week z'n broer, neef en een vriend ontving in Roemenië.

We zijn dankbaar voor de vriendschappen die we in de afgelopen jaren hebben mogen opbouwen. Wat er ook is, we staan altijd voor elkaar klaar. Het is goed om mensen in je naaste omgeving te hebben, waar je af en toe even kunt uitblazen als de dingen niet gaan zoals je zou willen. De paasdagen hebben we met onze goede vriendinnen Jorine, Evi en haar dochter Rebecca mogen doorbrengen. Genietend van het prachtige weer en het prachtige landschap van Roemenië hebben we een goede tijd met elkaar gehad. Op zondagmiddag zijn we naar Tarnaveni vertrokken, omdat Jorine daar werkt. Zij heeft samen met haar collega's en de zigeuner kinderen waarmee zij werkt een toneelstuk ingestudeerd. Het was mooi om te zien hoe vol overgave deze kinderen/jongeren het Paasfeest naspeelden. Tweede Paasdag zijn we eropuit gegaan om een mooie wandeling te maken. Even naast Valea Rece (zigeunerheuvel) ligt een heel mooi bos. Vanuit het huis van Evi en Misi kijk je hierop. We werden nieuwsgierig, stapten in de auto en kwamen in het bos aan. Zo dichtbij, maar nooit geweten dat er zo'n rustige plek was waar je kon wandelen.

Na mijn bezoek aan Nederland ben ik samen met Jorine en Evi naar een gezinshuis in Sinclair de Mures geweest. Een gezinshuis is een huis waar kinderen wonen die geen ouders meer hebben of waarvan de ouders niet voor hen kunnen zorgen. Dit bezoek stond al sinds december gepland. Om daar iets te mogen doen met de kinderen, moet je toestemming hebben van de Kinderbescherming, maar daar kregen we maar

geen contact mee. Uiteindelijk is het gelukt en we hebben een mooie dag met hen mogen beleven. Het thema was; 'Wie ben je'. Hoe kijk je naar jezelf en hoe kijkt God naar jou.

Vooruitzichten (Debora)

Binnenkort hoopt er weer een transport te vertrekken richting Roemenië. Dit kunnen we heel goed gebruiken, aangezien de kampen eraan komen en we na de zomer met het Coming Home! project hopen te beginnen. Verder zijn we druk bezig met de voorbereidingen voor de kampen. Dit jaar zijn er 4 kampen en 1 vakantiebijbelweek in Tirgu Mures. Daan en ik zullen verantwoordelijk zijn voor het eerste kinderkamp. Direct daarna vind de vakantiebijbelweek plaats, waar we ook verantwoordelijk voor zijn. De eerste twee dagen zullen we een programma voorbereiden voor de kinderen van 4-7 jaar. De twee dagen daarna voor de kinderen die niet mee kunnen op kamp en de laatste twee dagen komt er een programma voor de daklozen / jongeren. We zien er erg naar uit om de groepen van Coming Home! te ontvangen.

✂ Sponsorstrookje. ✂

U kunt ons vooral structureel steunen door voor ons te bidden!

Ja, ik wil jullie ook eenmalige/maandelijks steunen met een bedrag van €

Naam:.....

Ja, ik wil op de hoogte gehouden worden van jullie werkzaamheden in Roemenië

Email:.....

Stuur dit strookje naar ons correspondentieadres: Hofje van Gratie 18, 2926RD, Krimpen aan den

IJssel of e-mail uw antwoord en gegevens naar sponsoring@daan-debora.nl

**Uw eenmalige / maandelijks giften kunt u overmaken naar 1345.78.163
t.n.v. Stichting Coming Home! o.v.v. 'Daan en Debora in Roemenië'**